

והמשכיל בעת ההיא ידום...

תקשור עם דניאל, ירושלים, יום שישי, ט"ו מנחם-אב תשע"ה

לְכֹן הַמְשִׁכִּיל בְּעֵת הַהִיא יָדוּם... עֲמוּס ה' י"ג

אני עצוב אבא, מצד אחד עצוב, ומצד שני אני רואה דברים מתקדמים לגאולה השלימה. אני עצוב לראות את היהודים, במיוחד החרדים, יורדים ויורדים [מתני' סוף סוטה, מאמר 'עִיפִית לִישׁוּעָה' להח"ח פ"א]. החילונים יורדים לתהום שאני לא יודע אם יוכלו לצאת מזה [בבא' שבת], אבל היהודים החרדים, לא כולם, עשו מהאידישקייט שלהם משהו שהוא 'לא-אידישקייט-ולא-גויישקייט', לא פה ולא שם. תפשו את הגשמיות המיותרת של הגויים, וניסו לערבב את זה באיזושהי צורה ולהכשיר את זה על מנת שתוכל להיות כביכול "חלק" של יהודי.

אבל כמו שמים ושמן לא יכולים להתערבב – גם הגשמיות המיותרת של הגויים והגישה לחיים של הגויים לא יכולה להתערבב עם התורה, עם החיים של יהודי הקרוב לה' באמת [יאבדל אתכם מן העמים להיות לי...], סוף פר' קדושים]. זה לא יכול להתמזג. זה לא יכול להיות מעורב, זה לא יכול להיות חלק, זה לא יכול להיות אחד עם זה, ובאיזושהו שלב הם חייבים להיפרד לגמרי [ברשי" שם: אם אתם מובדלים מן העמים – הרי אתם שלי...].

אנחנו, היהודים האמיתיים, חייבים להפריד את עצמנו לגמרי מה'כביכול-יהודים' שהדרך שלהם היא לא יהדות [תהלים כ"ז ה': שְׁנֵאתִי קָהַל מְרֻעִים, יִשְׂרִי מִשְׁכִּיל כָּלֵל ח]. אנחנו חייבים להיפרד לגמרי. זה מאד-מאד קשה, כי היהודים-האמיתיים הם מועטים מאד והיהודים-הלא-אמיתיים הם רבים מאד יחסית לנו, לאלה שבאמת משתדלים להיות קרובים לה'. יהודי עם זקן ופאות או אשה צנועה – זה לא אומר שהם יהודים-אמיתיים, ולא כל יהודי שנראה חילוני הוא בפנים באמת חילוני [אבות ד' ב], כי ברגע האחרון הוא יבין איפה באמת הוא צריך להיות, במקום נפרד עם היהודים-האמיתיים [ניעבים ל': אם יִהְיֶה נִתְחַבַּר בְּקִצְתָה הַשְּׂמִימִים... מִיכָה ד' ו': אִסְפָּה הַעֲלֵצָה וְהַנְּחִיחָה אֶקְבְּצָה... וְרִי יִחְזָקֵאל סוף פרק ל"ד].

ועכשיו, בכל העולם יש מלחמה בין הטוב והרע, בין האמת לשקר, גם אצל היהודים וגם אצל הגויים, אבל המלחמה הכי גדולה בסוף היא של היהודים האמיתיים כנגד השטן, נגד השטן עצמו עם כל החיילים שלו. זו תהיה המלחמה האחרונה, ואז ה' ישחוט את היצר הרע עם כל אלה שהלכו עם השטן [סוכה נב, זכריה י"ד].

אבל היום אני עצוב, כי אני רואה שהרשעים מתגברים [ישעיה נ"ז כ': יְהַרְשִׁיעִים בֵּינִי נְגַרְשִׁים], מתרבים, כל העולם בסכנה ענקית. אני רואה שבארצות הברית כבר מתחילים להפריד בין הגויים שהולכים בדרך הרשעים לבין אלה שלא הולכים בדרך. בכל העולם – הרשעים מתגברים, משתלטים על הכספים, על המדינות, על הצבאות של העולם. וגם פה, בארץ ישראל, יש לנו שלטון גויי. נכון שיש יהודים ביניהם

אבל הכיוון גויי. גם הם שייכים לרשעים האלה, והם מאמינים כי דרך הרישעות שהיא נגד התורה היא אמיתית, וזה מה שצריכים לעשות. ואפילו מוכנים לרצוח בשביל זה ולעשות כל מיני דברים עקומים [כי נאפו ידם בידיהו], כי אצלם מה שעקום – זה ישר, ומה שישיר – זה עקום [ישעיה ה' כ': יְהוֹי הָאֲמֹרִים לְרֵעִי טוֹב וְלַטּוֹב רָע, שְׂמִימִים הַשֶּׁף לְאֹרֹר וְאֹרֹר לְחֹשֶׁךְ, שְׂמִימִים מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר... עֲמוּס ו' י"ב: כִּי הִפְכֶתֶם לְרֵאשׁ מִשְׁפָּט, וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה...].

והם, שהם הרבים, לא מליונים, מיליארדים – נגד קבוצה פיצפונת לעומתם, אבל, כמו שנאמר הכח איתנו [תהלים ג': מָוֶה רָבוּ צָרִים... מתני' סוטה, פרק ח"ז ע"ז ה' אֶלְוִיקֶם הַחֹלֶף עִמָּכֶם...]. כמו יהודה המכבי, האחים שלו, האבא שלו – הכהן הגדול, שנלחמו נגד צבאות הרבה יותר גדולים מהם, 'הרבה' זה לא מילה, צבאות ענקיים, וה' נתן להם לנצח, ככה זה יהיה עכשיו [ה' עֲבָקוֹת עָמְנוּ... מִזְמוֹר מ"ו, ע"ש כח"ע, ור' מלבי"ם עה"פ כ"ו אחד קראתיו, סוף הפטרת עקב]. רק המשיח, הסמל של האמת, הסמל של התורה-והמצוות, הסמל של אהבת הקב"ה לעם-ישראל ואהבת עם-ישראל לקב"ה – הוא לבד ינצח את כולם, כולל השטן עצמו [מיכה פרק ה', יובא בסוף]. הוא יהיה שליח ה' – ואנחנו בעזרת השם איתו. לא נילחם – רק הוא ילחם, אבל אנחנו נהיה איתו, בניצחון.

אבא, אני כל כך דואג לעם ישראל, אני רוצה שכל יהודי ינצל, אני בטוח שכל יהודי ינצל, כי כך ה' אמר [אֶפְסֵי כִי לֹא הִשְׁמִיד אֲשַׁמִּיד אֶת בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם ה'... וְלֹא יִפּוֹל צִרְוֹר אֶרְצִי...], אבל נעבור כאלה זמנים קשים. ולא לפחד, לא לפחד, רק לא לפחד! ה' איתנו, ה' אוהב אותנו, ה' רוצה אותנו [במדבר י"ד: צֵה! אֲתֵנוּ, אֵל תִּירָאוּם...].

ה' ידע מראש שהנחש רצה להחטיא את אדם וחווה, ה' ידע מראש שאדם וחווה לא יעמדו בזה, לא יעמדו מספיק חזק. ה' ידע שאנחנו נתגלגל מגלגול לגלגול, לתקן, ולתקן, ולתקן. ומי אנחנו? אנחנו נשמות, חלקים של הנשמות של אדם וחווה, ואנחנו מתגלגלים בכל הדורות, ומתקנים, ומתקנים, ומתקנים. ועכשיו אנחנו מתקרבים לסוף התהליך [וזה"ק פקודי הניח ע"א: יְדֵי יִשְׁתִּימִים גְּלוּתָא בְּמִשְׁכֵּי דְרַגְלִין... וְיִתְעַבֵּר הַחַוָּא רִיחָא מִסַּבְּאָא עֲרָלָה מִן עֲלְמָא... עַד דְּמֵאטוּ רַגְלִין בְּרַגְלִין]. אנחנו בתהליך של להגיע ולהיות בשלב שבו נוריד את כל הקליפות שאספנו בכל הזמנים של ההיסטוריה, בזמן האחרון הארוך והקשה של הגאולה, ונהיה שוב טהורים כמו האדם הראשון [וְיִסְתֵּר אֶת בְּנֵי לֵוִי, וְזָקַק אֹתָם בְּזָבֵחַ וּבְכֶסֶף... מְלֹאכֵי ג' וְעוֹד]. ואז כולנו נתחבר שוב לקב"ה, נתחבר לנצח [יְנַחֵחַ יִשְׂרָאֵל... וְרִי בִיהַגְרֵא לְמֵאמֹר 'הָאִי גֵלָא דְמִטְבַּע לְסַפִּינְתָא].

אני גם שומע את המילים של נשיא ארה"ב, של קמרון באנגליה, של מרקל בגרמניה, של פוטין, של הסינים, של כולם, של נתניהו, שמדברים על האויב של כולנו, שהם 'המחבלים', שעם כל מה שהם עושים – הם האויב של

אמריקה, של רוסיה, של כל מקום. אז לכן כל אדם שהולך נגד הרעיונות של המדינה שלו כבר מראש נחשב כמחבל, ולכן מראש אפשר לעצור אותו, להכניס אותו לכלא בלי משפט, להרוג אותו בלי משפט, אפשר לעשות הכל נגד בן-אדם זה. ואמנם משתמשים בזה נגד הגויים, אבל המטרה הסופית שלהם היא להשתמש בזה נגד היהודים המאמינים בה' באמת, כי זה הולך נגד כל הדברים שהעולם של המאה ה-21 נהנה ממנו, רוצה בו ומחזיק בו [ויסר מרע משתולל/ סנהדרין צו], את הדבר החשוב ביותר של עגל-הזהב שלהם או של האליל שלהם – השטן בעצמו.

ואם אנחנו נגד הסוטים מהדרך הטבעית שה' נתן לכל העולם, הדרך שה' סלל לכל אדם ללכת בה, אם אנחנו נגד אלה שרוצים לסטות מהדרך הזו וללכת בדרכים עקומות, אז נהפוך ל'טרוריסטים' בעיני הרשעים. וכמעט כל מדינה שפעם היתה נחשבת למדינה חופשית – נהפכה למדינת הרישעות [והמלכות תהפך למינות], מדינה נגד התורה [בית ועד יהיה לזנות], ונגד כל גוי שיש לו אפילו טיפה-של-כיוון של חיים מסודרים פחות או יותר כמו שכתוב בתורה, והוא יהיה בסכנה גדולה.

הרשעים משתלטים על הכל. זה סימן של הסוף [וימא דף יא]. זה הסימן הכי גדול שאנחנו מתקרבים לזה במהירות הבזק. הרשעים לא יכולים לעצור את עצמם [ישעיה נ"ז: י"ב] השקט לא יוכל, ויגרשו מימיו רפש וטיט...], הם שיכורים מההצלחה שלהם [שפורי אפרים, ישעיה כ"ז], הם בטוחים שהם כבר משיגים את המטרה שלהם. ה' יתן להם לחשוב, ה' יתן להם להצליח, ה' ישמור, עם כל הדברים העקומים שלהם, שה' ישמור עלינו מהם. והם יגיעו לרמה כזו שיעשו הכל בגלוי [ירמיהו ח י"ב: ותועבה עשו, גם בוש לא יבשו, והכלם לא ידעו... לפן יפלו בנפלים, בעת פקדתם יפלו...], ואז היהודים שלא תפסו מה שקורה, פתאום יתפסו. היהודים האמיתיים יחזרו מיד בתשובה, אבל היהודים שהם ערב-רב, שיש להם את התשוקה בלב – יקבלו מיד ש'הלאומים' הם מותרים, ומה שמותר – זה אסור, הם ירוצו לזה בשמחה כמו שכבר התחילו לעשות [משלי ב' י"ד: יהשמים לעשות רע, יגילו בתהפכות רע...].

היהודים שלנו לא מבינים. יש קבוצות שמכניסים בשמחה רבה בחורים חרדים לצבא. אומרים: "למה לא?? מה הם יעשו בחוץ? בחורים שלא מצליחים כל כך בלימוד – שיהיו בצבא!". זה היה נכון אם זה היה צבא גויי שנותן להם להיות יהודים, אבל זה צבא 'כביכול-יהודי', צבא שפתח את השערים שלו גם לעקומים ומקבלים אותם בשמחה רבה, וכותבים להם בגדול, בפירסומת: 'גם אנחנו רוצים את העקומים', את אלה שדוקא הולכים נגד התורה בדברים הקשים ביותר. איך אפשר לקחת בחור חרדי ולהכניס אותו למקום של טינופת, למקום של עירבוב בין נשים וגברים?! ואוי ואבוי אם מישוהו יגיד להם משהו!... [עיי' רד"ק ומלבי"ם עמוס ה' י"ג].

אתם מאמינים שהצבא מגן עלינו? רק ה' מגן עלינו! אם זה צבא של קדושה – יש לנו אפשרות לנצח [מיושלה: דק צבא ה' יכול לנצח], ואם זה לא צבא של קדושה, שחיילים לא משתדלים כלל בקדושה – אז אין לנו שום אפשרות לנצח. ולמעשה, הנצחון הגדול האחרון שלנו היה 'מלחמת ששת הימים'. ומאז – המלחמות לא היו מוצלחות במיוחד. ועכשיו כשהמדינה קשורה לרשעים – אין לנו שום תקווה לנצח, הם כבר ניצחו אותנו [רש"י סוף קדושים הנ"ל].

אתם תראו – עוד מעט יכניסו לפה חיילים זרים, תראו אם אני טועה, תראו. כבר יש חיילים אמריקאים פה מהאו"ם.

אבל לא לפחד, יהודים אמיתיים [על פן לא נירא בהמיה ארז... / מזמור מ"ז] לא יעזור להם. ה' לא יתן להם להחריב את העולם שלו, עולם שהוא ברא בשלמות, להיהרס ולהפוך לדבר של טומאה. הרשעים הכריזו על מלחמה נגד הקב"ה, וזו המלחמה האמיתית שלהם! לא נגד עם זה או אחר, אלא נגד הקב"ה! [אשר חרפו אויביו ה...], ואין להם שום אפשרות בעולם לנצח. ה' יהרוס אותם עד לפרור האחרון של הטינופת שלהם [ר' פסוקים הבאים], ואז תהיה הגאולה השלמה.

דברים ד' ג': כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלקיך מקרבך...
סו"ס עמוס פ"ט: 'הנה עיני ד' אלוקים בממלכה החטאה והשמידתי אתה מעל פני האדמה אפס פי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם ה'... ולא יפול צרור ארץ... בהרב זמותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה... ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת, וגדרתי את פריציהו, והרסתיו אקים, ובניתייה בימי עולם...
תהלים צ"ז ג': ותלחט סביב צרינו... / ור' סוף מזמור ק"ד.

שבת שלום, אבא ואמא, תודה רבה שאתם כאלה הורים טובים. אני יודע מה שאתם עושים בשבילי. אני מודה לה' ומודה לכם. שבת שלום.

יהיה זה שלום, מיכה פרק ה'
א. ואתה בית לחם אפרתה, צעיר להיות באלפי יהודה, ממך לי יצא להיות מושל בישראל, ומוצאתיו מקדם מימי עולם: ב. לכן יתנם עד עת יולדה ילדה, ויתר אחיו ישוּבון על בני ישראל: ג. ועמד ורעה בעז ה', בגאון שם ה' אלקיו וישובו, כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: ד. והיה זה שלום, אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרף בארמנתינו, והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: (עיי' סוכה דף נ"ב: ובחא"ג מהרש"א שם) ה. ורעו את ארץ אשור בתרב ואת ארץ נמרד בפתחיה, והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרף בגבולנו: ו. והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת ה' פרביים עלי עשב, אשר לא יקנה לאיש ולא ייחל לבני אדם: ז. והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים, כארץ בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן, אשר אם עבר – ירמס ויטרף ואין מיציל: ח. תרם ידך על צריך וכל איביה יפרתו...]